

Manželský svazek

Návrat na prastarou stezku...

Opětovné získání toho, co bylo ztraceno...

Obnovavšech věcí...

Jonathan & Qayah

28. září 2024

MŠECKÉ ŽEHROVICE

**DNES 28.9. 2024 SLAVÍME CELOŽIVOTNÍ MANŽELSKÉ POUTO
ZALOŽENÉ NA SVAZKU LÁSKY MEZI:**

Jaká větší odměna by mohla být pro dva lidi než strávit zbytek života ve svazku se svým nejlepším přítelem? Přátelství, které máme, není levné ani povrchní, ale vzniklo tím, že jsme své životy odevzdali do rukou Stvořitele vesmíru. Pouze skrze odevzdanost může náš nebeský Otec používat lidi k naplnění své vůle a záměru pro lidstvo a celé stvoření. Víme, že bychom nebyli schopni naplnit záměr pro který jsme byli stvořeni sami, ale jen společně s někým, koho si vážíme a koho hluboce milujeme z celého srdce. Protože milujeme řád, který náš Otec ustanovil pro muže a ženu, toužíme zůstat v těchto mezích, aby mohli dojít k obnovení opravdových vztahů. Proto je tu láska: aby přinesla obnovu do našich životů, a vytvořila prostředí, v němž může nastat pokoj a mír pro všechny, kteří touží po společenství se svým Stvořitelem. S tímto záměrem jsme se rozhodli, že budeme věrní svazku, který dnes uzavíráme. Jsme vděční za to, že žijeme na místě, kde mají všichni naši přátelé svá srdce zaměřena na stejný cíl. Společně můžeme uskutečnit obnovu všeho... ❀

SVAZEK VYTVÁŘEJÍCÍ LÁSKU

Všichni ve skutečnosti víme, že hluboko v srdci každého člověka existuje cosi, co touží po svazku s druhou osobou. Tato touha být spojen svazkem – zaslíbit svůj život, lásku a doživotní ochranu druhé lidské bytosti – je vrozená všem mužům a ženám. Její původ lze vystopovat i v těch nejpradávnějších kulturách.¹ Je v lidských bytostech, protože je v jejich Stvořiteli. Všechny lidské bytosti jsou jako On, jsou stvořené k Jeho obrazu. Tato touha je příčinou toho, že muž a žena touží uzavřít sňatek.

VROZENÁ PRÁVA A TI, KDO PORUŠUJÍ SVAZEK

V dnešní době je snadné ztratit ze zřetele ta práva, která máme jako bytosti stvořené k Božímu obrazu. Podle jeho dokonalé vůle Bůh stvořil lidské bytosti s touhou, aby byly schopny absolutně důvěřovat. Ve spojení s hlubokou láskou, která poutá muže s jeho ženou, budou pak schopni dát si upřímný slib, že si nikdy nebudou ubližovat a budou usilovat pouze o dobro toho druhého. Každý člověk by toho měl být schopen se svým manželem či manželkou. Tato důvěra je odrazem povahy samotného Boha a Jeho lásky k člověku.

Ti, kdo smlouvu porušují, jedna-jí proti samotné přirozenosti Boha, který miluje svazky. Porušením svazku je roz-

¹ První zmínka o pokrevní smlouvě je ta mezi Abrahamem a jeho Bohem, který mu slíbil v Bibli v knize Genesis 15 splnit vše co k němu hovořil. Na Abrahamovi bylo aby bezúhonně putoval před Bohem a stejně tak svým příkladem vedl i svou domácnost a své děti. Viz Genesis 17:1 a 18:19

vod. Ten je vším, co Bůh není. Proto se v Bibli píše: „Bůh nenávidí rozvod.“ (Malachiáš 2,16) Nejsme dnes už příliš vzdáleni od toho co má Bůh na srdci? Sňatek mezi mužem a ženou je symbolem sňatku mezi Bohem a Jeho lidem... (Malachiáš 2,14) – Sňatek je třeba ctít. Je svědectvím.

Manželský svazek je svazkem-doživotním. Kdybyste jej porušili, znamenalo by to, že jste porušili své slovo a navždy poskvřili své dobré jméno. Kdysi bylo lidské slovo natolik závazné, že k ujistění o tom, že smlouva bude dodržována stačil pouhý stis ruky. Když nějaký člověk dal své slovo, ručil za ně svým životem. V dnešní společnosti je ale takových lidí málo.

Sňatek dvou lidí znázorňuje skutečný význam toho, že semuž a žena stávají při intimním spojení jedním tělem. Je to pro jejich osobní vzrůst, když muž a žena vstupují do tohoto spojení s morální počestností. Je to základem veškeré důvěry mezi nimi, což je také základem morální společnosti. Kde se tato důvěra vytrácí, tam se muži a ženy odvracejí od svého vrozeného práva. Vrozeným právem lidských bytostí je být jako jejich Stvořitel.² A proto muži a ženy, kteří opravdově vstoupili do svazku by jej nikdy a za žádnou cenu neporušili stejně jako On.

Když se muž a žena setkávají v sexuální intimitě, je tonejzádnější vyjádření jich obou „můj život patří tobě –jako ti dávám své tělo, dávám ti i celou svou bytost a všechnusvou lásku až do smrti.“ To je absolutním standard-

² Genesis 1:26-28 nám říká, že člověka, muže a ženu stvořil k obrazu Svému

em svědomí každého člověka. Když dojde k porušení morálních standardů člověka, brzy dojde i k narušení standardů fyzických. V dnešní společnosti bují všemožné pohlavní zvrácenosti pohlavní nemoci, které jsou důsledkem tohoto životního stylu. Veškerá tato spoušť je přímým důsledkem opuštění svazku lásky.

DOBŘÉ OVOCE

Ale kde je dobrý základ, tam bude i dobré ovoce z takového spojení. A vy spatříte přirozené plody tohoto spojení – šťastný manželský život s chtěnými, vytouženými dětmi, z nichž budou vyrůstat morální, zodpovědní dospělí, respektující ostatní lidské bytosti. Na tomto základě se daří řádu celé lidské společnosti. Mimo tento základ se společnost hrouť. Dnes všude vidíme smrtící zárodky rozkladu.

V Matoušově evangeliu (7,17) se praví: „Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce.“ Stejně tak ovocem sňatku budou buď děti chtěné a nebo nechtěné. Jejich život je ovlivněn pocitem bezpečí, který měly jako malé. To, že v pozdějším životě není dobré ovoce, nevyhnutelně poukazuje ke špatnému začátku – že intimita mezi rodiči nebylanejvyšším projevem vzájemného svazku lásky. Sobectví plodí sobectví, nejistota plodí nejistotu. Jak těžké je narovnat strom, který byl v mladém věku pokřiven?

VZÁJEMNÉ SOBECTVÍ

V dnešní realitě ztrácí samotné slovo svazek svůj smysl. Koncept, který je

nám nejbližší, je „smlouva“. Dnes páry namísto aby vstupovaly do „manželského svazku“ podepisují předmanželské dohody o rozdělení majetku. Předpokládají, že jednou přijde okamžik, kdy jim už vzájemné sobectví nedovolí zachovat slovo a žít spolu, jak si slíbili. Jak závažné je porušení manželského svazku? Skutečně závažné. Co bylo ztraceno, nelze už získat zpátky. Sobectví je jako smrtící virus, který zachvátil celé tělo. Když se aktivuje, uvede do pohybu celý řetězec událostí, které budou mít jasný konec. Ach, jak moc lze ztratit!

OBNOVA

Tento virus, který způsobuje, že člověk poruší své slovo, lze léčit jediným způsobem. Řešením je jiný svazek... nazývá se Nový svazek. Je to příslib zcela nového počátku... je to čistý list, na němž není napsáno nic proti vám. Proto se nazývá novým. Ti, kdo poskvřnili své svědomí a narušili svůj charakter, mohou v tomto novém svazku zažít nový počátek, novou šanci žít životem, který bude těšit Toho, který nás stvořil. Ti, kdo se impulsivně oddali něčemu, co nebylo pravou láskou a okusili hořké ovoce, dokonce i s tím, koho chtěli tolik milovat, se teď mohou opět zrodit do novosti života se silou ke změně. Nejlepší na tom je, že tato změna vychází zevnitř. Není jen na odív: je skutečná.

To je svazek mezi námi a Spasitelem světa, Jašou³. Je to svazek zpečetěný prolitou krví... Jeho vlastní krví, nedotčenou virem hříchu. Po Svě smrti

³ Viz článek "Z tohoto důvodu" na str. 11

strávil ve smrti tři dny a tři noci, které se zdály být nekonečné. Podle příběhu o boháči a Lazarovi Jašua chápal, že smrt je místem utrpení. Z lásky k nám šel na toto místo dobrovolně za nás, bez jediné stopy sobectví. Nyní čeká na lid, nevěstu, který přijme nový svazek tak, aby byl hoden stát se Jeho věčnou nevěstou. Jakmile se nevěsta připraví a přemůže všechny Jeho nepřátele, přijde si pro ni. Skrze lásku a manželství muže a ženy můžeme získat náhled na největší milostný příběh ve vesmíru, na vztah Jašui a Jeho lidu. V Písmu se o loajalitu manžela a manželky praví: „Je to velké tajemství, které vztahují na Mesiáše a Jeho církev.“ (Ef 5,32)

PANENSTVÍ

Kdysi bylo panenství běžným znakem čistoty v charakteru člověka. Bylo považováno za laciné a špatné vyměnit své panenství za pouhé sobecké a pomíjivé potěšení. Žena nese znamení panenství na svém těle. Za tímto znamením se skrývá podstata její identity ve stvoření - je nositelkou života. To bylo jméno první ženy, Havah, neboli Eva, matka všeho živého. V naplňování svého poslání tak jak byla stvořena žena nachází svou skutečnou důstojnost.

Když se žena pro svého muže zachovala čistá, bylo to také znamení, že svou lásku, která je schopná počít život vyhrazuje pouze jemu. V civilizovaných kulturách po celém světě bylo považováno za ušlechtilou věc, když se mladá žena takto uchovávala. Stejně tak muž odráží ve své čistotě sílu svého charakteru, která bude základem života jeho rodiny. Dnes je ztráta panenství

bohužel považována za lehkou a bezvýznamnou věc. Přesto, skutečnost ukazuje, že tato volba má vážné následky.

SVAZEK PŘÁTELSTVÍ

Muži a ženy potřebují přátele. Potřebují druhé lidské bytosti, které se nebojí ceny skutečného přátelství. Ano, být opravdovým přítelem něco stojí, protože když se stanete součástí života druhého člověka, i jako přítel, musí zde být základ, který odolá bouřím života. Božskou kvalitou lidstva je schopnost vytvořit svazek důvěry, slib jemuž lze důvěřovat.

Ale pro sobecké srdce jsou nároky přátelství příliš vysoké. Lidé nejsou ochotní platit jeho cenu, a proto prožívají své životy v krajní samotě a jejich osobnosti zůstávají roztržštěné a nezralé. Ale ti, kdo žijí v nejhlubším přátelství, vnímají své přátelství jako závazek, který je sice náročný, ale hluboce uspokojivý. Lidé nacházejí toto uspokojení proto, že v sobě mají obraz Boha, který je láskou. ❀

Jsem nejstarší ze čtyř dětí. Vyrostl jsem na malé usedlosti ve Mšeckých Žehrovcích v Čechách. Moji rodiče, Aleš a Andrea, si zvolili jednoduchý životní styl bez elektřiny a tekoucí vody, chovali hospodářská zvířata a měli malou zahradu. Měli pocit, že je to pro jejich malou rodinu nejlepší způsob života. Vždy se o nás děti dobře starali a snažili se z nás vychovat pracovitě a zodpovědně dospělé lidi. Když jsem byl starší, začal jsem s otcem vést hluboké rozhovory. Naslouchal mi a díky tomu jsem se mu mohl svěřit se vším co mne trápí. Velmi jsme se sblížili. Když jsem vyrůstal, sledoval jsem své rodiče, jak hledají smysl života. Vyzkoušeli různé radikální životní styly, od indiánství přes permakulturu, soběstačný život na statku, až po roční život u křesťanských mennonitů v Kanadě. Ale ať zkusili cokoliv, zažili jen zklamání. A nenašli odpovědi na své hluboké otázky: Jaký je smysl našeho života? Co se stane po našem pozemském životě? Začal jsem si klást stejné otázky, ale věřil jsem, že

moji rodiče odpověď najdou.

Jednoho dne nás v Mšeckých Žehrovcích navštívil jeden Slovák. Žil se svou rodinou ve společenství Dvanáct kmenů v Bavorsku. Pozval nás, abychom se přišli podívat na jejich život a víru, kterou sdílejí. Po několika návštěvách si celá naše rodina tyto lidi a Boha, kterému slouží, zamilovala. Přestěhovali jsme se do Německa a nechali za sebou naši usedlost.

I když jsem byl teprve mladík, uvědomil jsem si, že jsem zodpovědný za to, jak žiji svůj život. Začal jsem zažívat Boží lásku a soucit projevující se v lidech. Jediné, co jsem chtěl, bylo dát Mu svůj život a přinést Jeho království na zem. Miloval jsem společný život, který jsme sdíleli, a práci s bratry v komunitě.

O několik let později se moje rodina spolu s dalšími přestěhovala zpět do Mšeckých Žehrovců, aby založila společenství Dvanácti kmenů v Čechách. Věnoval jsem se službě Bohu tím, že jsem miloval své bratry a sestry a pracoval na našem statku. Čas od času

jsem přemýšlel, koho mi náš Bůh určil za manželku. Rodiče mě vychovávali k tomu, abych se pro svou budoucí ženu zachoval čistý, a já jsem nechtěl předbíhat jejich rady. Otec mě povzbuzoval, abych čekal a důvěřoval.

V jednu chvíli jsem si všiml Qavah. Byla pilná a laskavá k ostatním. Vždycky jsem toužil po manželce, jak je popsáno v přísloví: *Její ústa promlouvají moudře, na jazyku mívá vlídné naučení.* (Př 31,26).

Nechtěl jsem však brát tyto důležité záležitosti do vlastních rukou, ale chtěl jsem cítit radu rodičů.

Čas plynul, až se mě jednoho dne otec zeptal, zda bych neuvažoval o Qavah jako o manželce. Uvažoval jsem a chtěl jsem vědět, zda je to opravdu od Boha. Věděl jsem, že bez Jeho pozhnání nemůže být manželství harmonické a prospívající. A tak jsme s Qavah začli „období čekání“. Je to doba, kdy jsme se měli lépe poznat a zjistit, zda nás Bůh skutečně dává dohromady. A tak se také stalo! Všem nám bylo jasné, že náš vztah je domluvený v nebi. Qavah jsem si velmi zamiloval, neb jsem viděl, jak je upřímná a jak vyjadřuje svou víru.

Nyní s touto velkou vzájemnou láskou uzavřeme s Qavah svazek manželství na celý život. Jsem velmi vděčný, že mohu žít na místě, kde je to možné a kde mohu žít podle svého hlubokého přesvědčení. A jsem velmi šťastný, že jste přišli oslavit tento radostný den s námi! ❁

Jonathan

Narodila jsem se a vyrostla v komunitě Dvanácti kmenů. Jako nejmladší ze sedmi dětí jsem byla vždy středem společenského života naší rodiny. Na své dětství mám ty nejlepší vzpomínky. Milovala jsem život, který jsme vedli, a lidi, s nimiž jsme žili. Moji rodiče obětovali vše, aby nás vychovali ve víře. Spolu s ostatními dětmi, se kterými jsem žila v komunitě, jsem se učila doma. Všichni jsme byli dobří přátelé.

Bylo by hezké, kdyby to tak zůstalo. Ale jak jsem dospívala, myslela jsem si, že potřebuji spíše uznání svých vrstevníků než uznání svých rodičů. To mě vedlo k tomu, že jsem dělala věci, díky kterým jsem měla špatné svědomí. Sobectví mě vedlo k tomu, že jsem nerespektoval pokyny svých rodičů. A mé chování začalo být dost pobuřující a výstřední. Přesto mě rodiče a přátelé z komunity měli stále rádi. Jejich láska pomalu začala pronikat k mému zatvrdělému srdci a

přiměla mě zamyslet se nad tím, co přimělo mé rodiče zvolit si tento radikální život lásky. Pochopila jsem, že pýcha a sobectví byly příliš silnou hnací silou, než abych je dokázala překonat. Začala jsem být zoufalá a začala jsem chápat, proč moji rodiče odevzdali své životy Jašuovi. Začala jsem věřit, že On je skutečně ten, kdo mi může dát sílu mé sobectví překonat. Chtěla jsem následovat víru svých rodičů a cítit je.

Roky plynuly. V té době jsem dost cestovala a procházela různými zápasy svého života. Moje víra byla podrobena těžké zkoušce. Ve svém srdci jsem věděla, že Jašua je jediný, kdo mi může dát skutečný život. Pokušení tělesnosti se vším mým sobectvím však bylo velmi silné. Můj vnitřní boj zuřil. Co teď budu dělat se svým životem? Rozhodla jsem se, že budu naprosto otevřená se vším, odhalím tajemství svého srdce a myslí a odvrátím se od všeho, co by mi bránilo milovat Jašua na 100 %. Volala jsem k Bohu a obdržela jsem odpuštění a nový začátek. Tíha špatného svědomí, která byla příliš těžká na to, abych ji unesla, ze mě spadla. Poté jsem s radostí sloužil všude, kam jsem byla povolána, a dával vše pro budování komunity. Byla jsem naprosto spokojená, konečně jsem dělala to, k čemu jsem byla stvořena.

Netušila jsem, jaké další plány se mnou náš Stvořitel má. Jednoho dne se mě otec zeptal, zda bych nechtěl jít na čekací období s Jonathanem. Byla jsem mile překvapena. Cítila jsem se poctěna, protože jsem vždy obdivovala jeho uctivý přístup k rodičům. Měl ušlechtilou povahu, byl pracovitý a laskavý. Během této doby jsme se poznali jako přátelé. Čím více jsem poznávala jeho srdce, lásku k našemu životu a víru, kterou má, tím více k němu rostla moje úcta. Chtěla jsem se ujistit, že to, co mám v srdci, je čisté a pochází od našeho Otce. Úplně jsem se odevzdala a důvěřovala rodičům, že vědí, co je pro mne nejlepší. A tak jsem s potvrzením rodičů a přátel, se kterými žiji, získala víru, abych dnes uzavřela tento svazek. Nyní s plnou důvěrou svěřím a odevzdám celý svůj život Jonathanovi. V tomto manželském svazku mohu naplnit svůj slib tím, že z Jonathanu udělám skvělého muže. Mou největší touhou je být na místě pro které jsem byla stvořena jako jeho žena, přímo po jeho boku. Společně se všemi ostatními, kteří žijí pro stejnou věc, přineseme návrat našeho Mistra Jašui.

Pokud máte stejnou touhu, můžete i vy obdržet nový začátek a stát se součástí Jašuova lidu, který je připravován jako Jeho Nevěsta. ❀ *Qavah*

JE TO RADIKALNÍ?

Návrat ke kořenům lidstva.

V dávných dobách žila většina lidstva pospolu v kmelech – společně pracovali a navzájem se o sebe starali a vzájemně se chránili. Tehdy byl život mnohem jednodušší, nezatížený rozptýlenými a umělými stimuly moderního života. Dokonce i ty nejobyčejnější úkony měly svůj smysl a účel a těm, kdo je vykonávali, přinášely radost a uspokojení. Mnohé z těchto dávných kmenů byly známy svou pohostinností k cizincům. Měli mnohem více času na lidskou péči a komunikaci, a jak lze očekávat, lidé byli navzájem více propojení a provázání. Věrnost a oddanost byly hluboké a trvalé.

Potřebovali jeden druhého. Tato závislost byla založená na něčem více než pouhém fyzickém přežití. Mnoho těchto dávných kmenů uznávalo Stvořitele, zdroj života a to, že všichni dostali život z tohoto společného zdroje. Proto považovali za normální sdílet své životy. Žili v širokých rodinách, v nichž bylo soukromé vlastnictví podřízené blahu širšího společenství. Rodina, klan a kmenové vztahy zajišťovaly silný pocit identity a stability.

Jako semena ze stejné rostliny, měli lidé silnou vnímavost pro to, kdo jsou a odkud pocházejí. Děti vyrůstaly se svými rodiči a prarodiči, učili se jejich dědictví, předávanému po generace v příbězích a vyprávěních u táborového ohně. I když výchova dětí byla primárně v rukou rodičů, každý měl čím k ní přispět. To zajišťovalo respekt k okolí a k ostatním lidem.

Ale jak člověk dosahoval pokroku, stával se život čím dál tím složitějším. Kdysi uznávané hodnoty a standardy začínaly být opouštěny a nahrazovány „modernějšími“ ideály a cíli. Nárůst vědění a technologií přinesl nezávislost a soběstačnost, jaká nebyla nikdy dříve možná. Jak se rozvíjela doprava, stával se člověk mobilnějším a žil přechodnějším způsobem života, což přispělo k dalšímu rozpadu lidských vztahů. Celý tento proces se obecně chápe jako „vyšší vývoj“ naší civilizace. Je však skutečně vyšší? Proč jej člověk považuje za nutný a vzdává se ve jméno „pokroku“ tak velké části svého lidství?

Přímo se předháníme ve snaze zabezpečit si osobní pohodlí a štěstí. Prosím, pochopte, že sobectví a rozdělení sužují lidstvo od samého počátku.

Neříkáme, že život v onech dávných kmenech byl naprosto laskavý a čistý, ale jejich oddanost a vzájemná loajalita jim dávaly základ k překonání všech konfliktů, které mohly vzniknout.

V naší společnosti tento základ téměř neexistuje. Kolik znáte manželství, která skončila oddělením nebo rozvodem? Mnoho lidí spolu prostě raději žije a úplně opovrhne manželským svazkem. Pro mnoho párů se děti staly pečlivě regulovanou záležitostí či tíživou zodpovědností – omezují se na jedno či dvě, aby příliš nezatěžovaly jejich finance či volný čas.

Je překvapivé, že nyní vyrůstají tak rebelující způsobem a při první příležitosti hledají jen vlastní nezávislost? Nebo myslíte, že „tak to prostě chodí“?

Televize nahradila potřebu osobní komunikace a systém sociálního zabezpečení znamená, že už není potřeba otevírat svá srdce a ruce chudým a potřebným.

Dnešní společnost způsobuje, že mnoho lidí má hluboký pocit, že jim něco chybí, což je přivádí k otázkám jako:

Proč jsem na světě?

Pro co žiji?

Kam směřuje můj život?

Tyto a další otázky jsme si kladli i my sami. V jeden okamžik začaly být tyto otázky zřetelnější. Kdysi byli muži a ženy ve svém svědomí stále ještě spojeni s tím, co je správné, se skutečností, že stále existuje milující Stvořitel, a že jsou tomuto Zdroji zavázáni za svůj život. To byl začátek člověka. My se chceme jednoduše navrátit ke kořenům lidstva a znovu objevit záměr stvoření člověka.

SPOLEČNÝ ŽIVOT

Pravda je taková, že skutečné štěstí a uspokojení nehledá samo sebe a není individualistické. Existuje mezi lidmi v blízkých a věrných vztazích.

Proto žijeme tak, jak žijeme. Žijeme v komunitách po celém světě. Není to organizovaný náboženský systém usilující získat masy, ale prostý, důvěrný

život, sdílený ve městech nebo ve venkovských podmínkách. Náš život se projevuje skrze komunitu, jako tomu bylo za dávných dnů.

Milujeme společnou práci na farmách a v domácí výrobě, kruhové tance a společnou hudbu. Společně stavíme své domy, učíme své děti a navzájem o sebe pečujeme.

Naši vizí je, že tento život jednou naplní zemi natolik, že jej všude uvidí muži a ženy a budou toužit po lásce, čistotě a hluboké oddanosti, kterou pro sebe navzájem máme.

KOŘENY

Jsme radikální. Většina lidí by toto slovo definovala jako oddělení se od toho, co je zavedené a pravdivé, ale být radikální ve skutečnosti znamená jít ke kořenům či původu něčeho, dotknout se toho, co je základní. Znamená to být důkladný či extrémní ve smyslu obnovy.

Botanik vám řekne, že radix je prvotní mladý kořínek, který vyrazí ze semene a hledá výživu a život.

Vrátili jsme se ke kořeni toho, co nás oddělovalo a

znemožňovalo nám milovat. Nyní naše láska neselhává, protože žijeme s dobrým svědomím, které nám umožňuje odpouštět.

Jako křehký výhonek, vyrážející ze suché země, vyrostli jsme ve strom, abychom chránili muže, ženy a děti všech národností, kultur, ras a věků. Nic už nám nebrání uskutečňovat nejhlubší tužby svého srdce.

Někdo si možná myslí, že jsme snílci, nebo že jsme příliš radikální, ale všechno covíme je, že více než čtyřicetlet společného života jen prohloubilo našepřesvědčení, že:

**Je to reálné..... děje se to...
funguje to!**

Pokud se něco z toho, co jsme tady řekli, dotklo vašeho srdce, prosíme přijedtes námi strávit nějaký čas – nebo zavolejte – nebo nám napište. Budeme moc rádi! ❀

Z Takota Divodu

Mesiáš Jašua nezemřel proto, že by zhrěšil, ale naopak. Zemřel, protože nezhrěšil. Zemřel pro náš hřích.² Jeho smrt byla tím největším aktem lásky a poslušnosti, která zdokonalila Jeho v Jeho lidskosti.³ Všichni, kdo skutečně pochopili tento veliký akt lásky budou ve svých srdcích vědět, že mají velký dluh lásky vůči Tomu, kdo za ně šel na smrt a kdo pro ně vstal z mrtvých. Budou chtít strávit celý život splácením tohoto dluhu tím, že opustí svůj starý život a spojí se pro Jeho záměr.

Jašua Sám řekl: „Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“⁴ Jeho záměrem bylo podat svědectví o království, které přijde⁵ – o svatém národě, vytvořeném z Jeho zvláštního lidu, jemuž bylo odpuštěno, který projevívá lásku k Jašuoovi tím, že se všichni budou navzájem milovat, jako On miloval je.⁶

Jedinou náležitou odpovědí na to, co pro nás Jašua udělal, je spojit se celým srdcem s Jeho záměrem a zúčastnit se života, který denně ukazuje Jeho lásku. Tím, že se milujeme tak, jako On miloval nás, se stáváme skutečným světlem pro ty, kdo přebývají v temnotě,⁷ odsouzeni k smrti.

Jeho život je obnovením nové kultury, která vznikla před dvěma tisíci lety, krátce po Jeho zmrtvýchvstání. Tato nová kultura se dnes znovu objevuje a stojí nad rostoucím úpadkem společnosti. Drží ve výši svůj prapor lásky!

My, kteří jsme součástí této nové kultury, chceme, aby lidé po celém světě viděli, že se utvářhnuti a tvoří se lid, který má dát naději na skutečné království, které se blíží!

NAŠE ODPOVĚĎ

Jsme Společenství Dvanácti kmenů Izraele a žijeme na mnoha místech světa. Stejně jako když Židé uslyšeli o Letnicích evangelium, neboť jejich srdce zasáhlo, že náš hřích Jašuu zabil a uvrhl jeho duši do smrti,⁸ stalo se naší odpovědí dát celý svůj život tomu, abychom Ho následovali. Poslušnost Jeho slovu nás zachraňuje od úpadku této zvrhlé, normální společnosti,⁹ v níž žijeme. Zároveň nás zachraňuje odtěch věcí uvnitř nás samých, jež zraňují naše rodiny, přátele a bližní a nahrazuje je vztahy míru a jednoty.

Naše láska k Bohu a k sobě navzájem nás svolává do společenství komunit,¹⁰ v nichž sdílíme společný život lásky.¹¹ Celým srdcem pracujeme na tom, abychom kultivovali život, kulturu a místa patřící všem těm, kdo Mu chtějí sloužit¹².

Všechno své utrpení dáváme jako odpověď na Jeho smrt na kříži a utrpení za nás ve smrti. Nyní všichni, kdo jsou zklamaní a roztrpčení, v něj mohou vložit svoji důvěru a budovat spolu s námi duchovní národ Dvanácti kmenů, Boží Izrael, aby Jeho světlo a Jeho spása naplnily všechny končiny země.¹³

¹ Římanům 6:10

² 2 Korintským 5:21, 1 Petr 2:24

³ Židům 5:8,9

⁴ Jan 18:37

⁵ Matouš 24:14

⁶ 1 Petr 2:9, Jan 13:34-35

⁷ Lukáš 1:79

⁸ Skutky 2:37

⁹ Skutky 2:40

¹⁰ Efezským 2:12

¹¹ Skutky 2:44-45

¹² Jan 12: 25-26

¹³ Isajáš 49:6, Skutky 26:7, Jakub 1:1, Zjevení 21:9,12; Matouš 21:43, 1 Petr 2:9-10

Kdo Jsme

Existuje lid, který se dnes ráno probudil s jedinou myšlenkou – milovat svého Stvořitele celým svým srdcem, celou svou myslí a celou svou silou a milovat se navzájem tak, jako On miloval jej.

Jsme jen obyčejné lidské bytosti, které mají ve své lásce daleko do dokonalosti, ale doufáme, že vytrváme. Co je naším cílem? Aby Boží království přišlo na zemi tak, jako je v nebi, aby na zemi mohla zavládnout láska a spravedlnost.

Zdá se vám to nemožné? Bylo by to tak, kdyby Mesiáš Jašua, Syn Boží,

nepřišel na zem, aby vykoupil lidstvo, aby nás osvobodil z prokletí hříchu a učinil nás schopnými lásky. Protože jsme přišli a jelikož jsme spatřili Jeho cenu a svoji zoufalou bídu, vzdali jsme se všeho, abychom Ho následovali.

Získal si naše srdce a přivedl nás k sobě jako lid, aby projevil Svou lásku a péči uprostřed hroutícího se společenského řádu. Naše srdce a domovy jsou nyní dnem i nocí otevřené každému, kdo má zájem o náš život a kdo je unaven svým hříchem a chce poznat, proč byl stvořen. ☀

* Ve dnech Jana Křtitele a Božího syna byla jazykem židů stará hebrejšina. Když anděl Gabriel přinesl radostnou novinu hebrejské panně Miriam (česky Marie) o tom, že porodí Spasitele světa a oznámil jí jeho jméno, jakým jazykem asi mluvil? Hebrejsky samozřejmě. A Miriam a Yoceph (česky Josef) pojmenovali bez pochyb dítětko tak jak jim anděl přikázal – Yahshua (čti Jašua). V Matoušovi 1:21 se ve vaší Bibli pravděpodobně píše, "... a dáš mu jméno Ježíš, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů..."

Ale jméno Ježíš je jenom přizpůsobený překlad z řeckého originálu Iesous, což je zkomolenina hebrejského jména Yahshua. Jméno Ježíš či Iesous nemá žádný význam ale hebrejské jméno Yahshua znamená doslovně Spása Yahweh (čti Jáhve), neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů. "Určitě shledáte zajímavým, že ve Skutcích 26:14-15 je psáno, že apoštol Pavel slyšel jméno Božího Syna vysloveno v hebrejském jazyce přímo Synem Božím. Pavel určitě neslyšel řecké jméno Iesous, anglické Jesus či české Ježíš, ale hebrejské jméno – to jméno nade všemi jmény, Yahshua.

Můžete nás kdykoli navštívit. Rádi vás přivítáme!:

ČESKÁ REPUBLIKA

Farma Uchovan Sem nko Mšecké Žehrovice 150
27064 Mšecké Žehrovice ☎ (+420) 314-314481

Community Foods Farm Store Vinohradsk 74,
13000 Vinohrady - Prague ☎ (+420) 228-229-145

Farma Ovocárna 481 Česká,
35134 Skalna ☎ (+420) 355-455182

RUMUNSKO

Community in Cluj Strada Libertății 163
407035 Apahida, Rom nia ☎ (+40) 739-257-430

FRANCIE

Communaut de Sus 11 route du Haut B arn
64190 Sus, France ☎ (+33) 950-604992

Au coeur du grain 47 Rue Riquet,
31000 Toulouse, France ☎ (+33) 950-604992

ŠPANĚLSKO

Comunidad de San Sebastian Paseo de Ulía 375,
20013 San Sebastian, Guip zcoa ☎ (+34) 943-632316

Comunidad de Corella Avda Navarra 22,
31591 Corella, Navarra, ☎ (+34) 943-632316

ANGLIE

Stentwood Farm Dunkeswell, Honiton,
Devon EX14 4RW ☎ (+44) 1823-681155

Yellow Deli 43-47 High Street, Honiton,
Devon EX14 1PW ☎ (+44) 1404-378024

USA

California

Yellow Deli in Vista 315 East Broadway,
Vista, CA 92084 ☎ (+1) 760-631-1888

New York

Yellow Deli in Oneonta 134 Main Street,
Oneonta, NY 13820 ☎ (+1) 607-431-1155

Tennessee

Yellow Deli in Chattanooga 737 McCallie Avenue,
Chattanooga, TN 37403 ☎ (+1) 423-468-1777

Mnoho dalších
adres našich komunit na:
www.twelvetribes.org